

तत्र हेतुः एतत्तु नापरे जातु च कुरिति अपरे पुनः शिष्टाचारत्वादिति मपि गृहीय इत्याहुः ॥५॥ नेतर इत्यस्मिन्पक्षे शिष्टाचारं प्रमाणायति अस्मिन्निति ॥६॥ नसाद्विग्राचरिते मार्गे सति पितरियत्कन्यावरमन्वे
षयति इदं वचनं न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हतीति शास्त्रविरुद्धं कथमत्र शास्त्रार्थो वक्तव्यः प्रश्नः संशयो वा न संदिग्धत्वा दस्यार्थस्य नायं संशय उन्निष्ठतीत्यर्थः उपालभेत् उपालेभं कथं कुर्यादित्यर्थः ७
धर्मस्य स्त्रीणां मत्वा तंत्र्य लक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं रवेडनं यत् स आसुरो धर्मः एतां पद्धतिं पूर्वेषु दृष्टेषु कर्मसु विवाहेषु ॥८॥ स्वल्पोऽष्टसंधानरूपः सूक्ष्मः शास्त्रे कगम्यः स च सर्वो गोपसंहा
रमंतरेण न सिध्यति अतस्ते विना केवलरत्यर्थं यथा कथं चिद्द्वारा नोदहेदित्यर्थः ॥९॥ पुंसोऽपुत्रैः तस्य अपुत्रस्य ॥१०॥ अन्यो भ्रात्रादिः एतच्चासत्यं मानरिज्ञेयं ॥११॥ मातुरिति सति असति वापु

एतत्तु नापरे च कुरपरे जातु साधवः ॥ साधूनां पुनराचारो गरीयान् धर्मलक्षणः ॥५॥ अस्मिन्नेव प्रकारेण स कृतुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ नसा विदेहराजस्य जनकस्य
महात्मनः ॥६॥ असदा चरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनं ॥ अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेव मुपालभेत् ॥७॥ असदेव हि धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः ॥ नातु रक्तम
जात्वेतामिमां पूर्वेषु कर्मसु ॥८॥ भार्यापत्योर्हि संबंधः स्त्रीपुंसोः स्वल्प एव तु ॥ रतिः साधारणो धर्म इति चाह स पार्थिवः ॥९॥ युधिष्ठिर उवाच अथ केन
प्रमाणेन पुंसामा दीयते धनं ॥ पुत्रवद्धि पितुस्तस्य कन्या भवितुमर्हति ॥१०॥ श्रीभू उवाच यथैवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण दुहिता समा ॥ तस्यामात्मनि तिष्ठं
त्यां कथमन्यो धने हरेत् ॥११॥ मातुश्च योतकं यस्यात्कुमारी भाग एव सः ॥ दौहित्र एव तद्रिक्थं मपुत्रस्य पितुर्हरेत् ॥१२॥ ददाति हि स पिंडान् वै पितुर्माता महस्य
च ॥ पुत्रो दौहित्रयोरेव विशेषेणास्ति धर्मतः ॥१३॥ अन्यत्र जामया सार्धं प्रजानां पुत्र ईहते ॥ दुहितान्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते ॥ दौहित्रकेण धर्मेणानात्र
पश्यामि कारणं ॥ विक्रीता सुहिये पुत्रा भवेति पितुरेव ते ॥१५॥ असूयवस्त्वधर्मिष्ठाः परस्वादायिनः शठाः ॥ आसुरादधिसंभूता धर्मा द्विषमवृत्तयः ॥१६॥

त्रे मातुर्यो तं कं पृथक्कृतं धनं तस्यि त्रादिभिर्देतं विवाहकाले वा तस्यैयत्तश्च भुरादिभिर्देतं भर्त्रो वा तवेदमिति पृथग्देतं कर्तव्यं नाद्यर्जितं वा तत्सर्वं कुमारी भाग एव न पुत्राणां मित्यर्थः तद्रिक्थं धनं मातुः
पितुः माता महस्य ॥१२॥ अत्र हेतुमाह ददातीति यः पिंडदः स रिक्थहारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्थतेस्मिंस्तत्राद्दे ॥१३॥ अन्यत्रेति पुत्रवतो धने विभजनीये जामया कन्याया पितामपे
क्ष्येत्यर्थः तत्र कन्या पूर्वेषु त्रीकृता ततः पुत्रोपि जातस्तत्र पंचधा विभक्तस्य धनस्य दौकन्याः हति त्रीन्युत्रस्ततश्च कन्यामपेक्ष्य पुत्रः सार्धं भर्त्रा ईहते अन्यत्र जातेन औरसादन्वेन दत्तक्रीता हिना स्व
यं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसी कन्या विशिष्यते अत्रापि पंचानामंशानां त्रीकन्या हरेत् दौ पुत्र इत्यर्थः ॥१४॥ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्तं तदेव स्थलमाह विक्रीतास्त्विति अयमर्थः
विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्रोऽनौरसेपि पुत्रे सति न दायभाग्यवतीति ॥१५॥ आसुरा द्विवाहात्कन्या क्रयपूर्वात् ॥१६॥